

[Arne Bjerregaard]

Jeg ved ikke, om det lyder indviklet, eller om det lyder for filosofisk, men det er bevisligt, at en fremtidig udgiftspost på et nuværende regnskab altid påvirker værdiansættelsen af aktiverne. I det øjeblik det påvirker værdiansættelsen af aktiverne, får man en lavere belåningsgrad, og i alt fald nogle har jo i øjeblikket brug for en høj belåningsgrad. Derfor vil jeg gerne være med til at kigge nøjere på, om det er nødvendigt at opføre den slags fremtidige udgifter.

Men da jeg som sagt ikke har nærlæst forslaget, har jeg ikke mulighed for at argumentere for eller imod væsentlige dele af lovforslaget, men jeg kan dog meddele industriministeren på nuværende tidspunkt, at som situationen for vores erhvervsliv er i øjeblikket, ønsker vi ikke at lovfæste ét komma mere end det, der er nødvendigt efter 4. direktiv.

Alfred Hansen (DR):

Det har været ganske symptomatisk for debatten indtil nu, at de fleste ordførere nok havde til hensigt at støtte lovforslagene, men samtidig har meget travlt med at understrege, at de på ingen måde vil gå længere – bortset fra en enkelt taler – end direktivet foreskriver. Det giver mig en fornemmelse af, at disse forslag ikke ville have haft store chancer for at komme igennem folketinget, hvis ikke det var som følge af et diktat fra EF.

Jeg synes også, det var interessant at bemærke, at hr. Askjær Jørgensen sluttede med at sige, at fremskridtspartiet vil leve op til vore forpligtelser over for EF. I den forbindelse har hr. Askjær Jørgensen ganske givet ikke spekuleret på, om der var administrative konsekvenser, der ville medføre større papir-nusseri, hvad man nok må regne med det gør, selv om der lægges op til standardiserede skemaer.

Standardisering er efter retsforbundets opfattelse en ganske god ting indtil en vis grænse, men vi mener ikke, at disse lovforslag lægger op til, at der bliver plads til, skal vi sige både den tykke og den tynde. En ensartet skemateknisk form kan være både praktisk og teknisk gennemførlig, hvor det drejer sig om ensartede virksomheder med hensyn til struktur og opbygning. Det kunne f. eks. være banker – og det kunne være sparekasser – hvor vi må konstatere, at der ikke er stor forskel imellem de enkelte bankers regnska-

ber. Det kunne også være forsikringsselskaber, selv om de dog er betydelig mere varierede i deres struktur, idet der findes livsforsikringsselskaber, skadesforsikrings- og brandforsikringsselskaber og blandede selskaber. Inden for disse nogenlunde ensartede virksomheder med hensyn til struktur og opbygning kunne det være både praktisk og teknisk gennemførligt, men at forestille sig, at standardiserede regnskaber skulle kunne bruges for alle virksomheder, synes jeg nok er særdeles urealistisk, for ikke at sige, at det er det rene pip.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om man, hvis man havde vedtaget disse forslag for en halv snes år siden, ville have kunnet forhindre de transaktioner og skandaler, der har været omkring B&W-koncernen. Ville vi med disse to lovforslag i hånden for en halv snes år siden have oplevet en helt anden udvikling inden for B&W, og ville vi ikke have fået den skandale, som det jo rent faktisk har udviklet sig til?

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg er i den lidt mærkelige situation, at jeg skal takke næsten alle partier her i tinget for tilslutning, samtidig med at jeg har mærket mig, at denne tilslutning overalt er betinget. Man ønsker en gennemførelse af den altovervejende del af dette lovforslag, men har fra mange sider fæstet sig ved nogle detaljer, som man af den ene eller af den anden grund ikke er tilfreds med. Jeg vil gerne allerede nu sige, at vi, både fordi dette lovforslag er teknisk meget kompliceret og må være det, og fordi det indeholder så mange detaljer, får mulighed for såvel en meget omfattende indledende teknisk gennemgang efter aftale med udvalget og dets formand som overordentlig lang tid til at behandle dem i, nemlig fulde 4 måneder, efter at denne tekniske gennemgang er gennemført.

Når hr. Ervin Jensen spørger mig om størrelserne for detaljeringsgrænserne, skylder jeg at sige, at de er i overensstemmelse med direktivets grænser. Det har jeg nu forstået igen vil glæde en overvejende del af forsamlingen i folketinget. Hr. Ervin Jensen kan have meget ret i, at det, man i nogle lande definerer som små virksomheder, er middelstore virksomheder i dette land og i andre mindre lande. Derfor kan man godt sætte et